

stránkách zvláštní úpravy služ. poměru přesně nezapadají. Bylo tudíž námitku sub 1. uvedenou uznati bezdůvodnou.

Naproti tomu přisvědčil nss poslední námitce shora sub 3. uvedené.

Podle § 14 zák. č. 462/1919 je ministerstvo, jemuž podléhá úřad, ústav neb závod, který místo služební obsadil proti ustanovení tohoto zákona, povinno, prohlásiti obsazení místa za neplatné a naříditi, aby byl propuštěn ten, kdo místo obdržel. Žal. úřad, prohlásiv v nař. rozhodnutí obsazení místa propůjčeného Rudolfu K. za neplatné, nařídil, aby Rudolf K. byl ze služeb stěžující si obce propuštěn. V daném případě obecní zastupitelstvo obsazujíc současně dvě místa ob. strážníků policejních bylo sice povinno při obsazení jednoho nebo druhého místa zachovati se podle předpisu zák. č. 462/1919, nebylo však povinno tak učiniti právě při obsazení onoho místa, které bylo propůjčeno Rudolfu K., neboť i kdyby nebylo hledělo k předpisům zák. č. 462/1919 jen při obsazení druhého současně vypsáného místa polic. strážníka, jež obdržel Václav Č., nebylo by možno s hlediska zák. č. 462/1919 postupu takového nic vytknouti. Z toho plyne, že žal. úřad překročil meze dozorčího oprávnění, jež mu zák. v cit. § 14 dává, prohlásiv obsazení místa, jež obdržel Rudolf K., neplatným, a nařídív, aby stěžující si obec propustila právě tohoto ob. strážníka, neboť tím odňal obci možnost, aby zákonu č. 462/1919 vyhověla druhou z daných možností, totiž propuštěním Václava Č. a novým obsazením jeho služ. místa za šetření předpisů zák. č. 462/1919. Tímto překročením svého dozorčího oprávnění zasáhl žal. úřad přes míru zákonem č. 462/1919 připuštěnou do oprávnění ob. zastupitelstva, obsazovati místa v ob. službách, a bylo proto zrušiti nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss.

Č. 6770.

Domovské právo (Slovensko): * Pro přikázání nezletilce do svazku obce dle § 16 zák. čl.XXII:1886 jsou rozhodny okolnosti naznačené v 1. odst. toho § pod a) — e) nastalé v osobě jeho otce.

(Nález ze dne 4. října 1927 č. 20.127).

Prejudikatura: Boh. 5494/26 adm.

Věc: Obec K. proti župnímu úřadu v Turč. Sv. Martinu o domovskou příslušnost Jana D.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Notářský úřad města Kr. dožádal dopisem z 23. února 1925 okolního notáře v K., aby pojal do seznamu voj. povinníků Jana D., narozeného dle připojeného výpisu z křestní matriky státního matrikářského úřadu v Kr. z 23. února 1923 v K. v r. 1906, poněvadž má dle konaného šetření v K. příslušnost. Zastupitelský výbor obce K. usnesením z 13. července 1925 neuznal příslušnost Jana D., nar. v Kr. 9. března 1906, poněvadž do K. nepřislušel jeho otec, který se tam sice 8. února 1875 narodil, ale příslušnost tam ani neměl po rodičích, kteří byli cizími příslušníky, ani jí nenabyl vzhledem k tomu, že se ještě v dětství s rodiči z obce vystěhoval a že ani on ani jeho rodiče tam neměli majetku, neplatili daní a k obecním břemenům nepřispívali. Poněvadž

pak se příslušnost Jana D. st. nedá zjistiti, může míti jeho syn dle § 16 lit. b) zák. čl. XXII/86 domovské právo jen v Kr. Usnesením z 17. září 1925 neuznala dom. práva Jana D. ani rada města Kr., poněvadž Jan D. jako nezletilec sleduje v dom. příslušnosti otce Jana D., který se narodil 8. února 1875 v K., byl dle výpisu z odvodního seznamu jako příslušník obce K. ve prospěch této obce odveden a podržel tuto příslušnost, poněvadž po čas svého pobytu v K. nenabyl tam žádným zákonným způsobem dom. práva. Pro tuto příčinu nemohla býti uznána dom. příslušnost nezl. Jana D. a poněvadž týž je nesvéprávný, nemůže býti jeho příslušnost do Kr. ustálena ani podle bodu b) § 16 zák. čl. XXII/86.

Župní úřad v Turč. Sv. Martině nař. rozhodnutím ustálil příslušnost Jana D. st., nar. v r. 1875 v K. dle § 16 lit. b) a c) zák. čl. XXII/1886 a příslušnost jeho syna Jana D. ml., nar. v r. 1906 v Kr. dle § 6 uvedeného zák. čl. na vrub obce K. z důvodů: Jan D. ml., nar. v r. 1906 v Kr. sleduje jako nezletilý příslušnost svého otce Jana D. st. dle § 6 zák. čl. XXII/1886, poněvadž samostatně nemohl příslušnost nabýti. Je proto pro posouzení příslušnosti Jana D. ml. rozhodna příslušnost jeho otce Jana D. st. Provedeným šetřením nemohla býti příslušnost Jana D. st. ve smyslu § 6 a sl. zák. čl. XXII/1886 zjištěna a musilo proto býti použito nouzového ustanovení lit. b) a c) § 16 zák. čl. XXII/1886, poněvadž Jan D. st. se narodil v r. 1875 v K. a šel za tuto obec k odvodu. Ustanovení bodu a) téhož paragrafu nebylo lze použiti, poněvadž není dokázáno, že Jan D. st. přispíval k břemenům některé obce. Tuto příslušnost Jana D. st. sleduje jeho syn Jan D. ml. dle § 6 uvedeného zák. článku. — — — — —

Na sporu je toliko právní otázka, má-li úřad, přikazuje nezletilce do domovského svazku ve smyslu § 16 zák. čl. XXII/1886 postupovati podle prvního či podle druhého odstavce tohoto paragrafu. Stížnost namítá proti stanovisku žal. úřadu, podle kterého dlužno nezletilce přikázati podle odstavce druhého § 16, že zákon nikde nevyslovuje, že nezletilec nemůže býti přikázán dle lit. b) prvního odstavce § 16.

Je sice pravda, že zákon takovéhoho výslovného ustanovení nemá. Z toho však ještě neplyne, že by bylo stanovisko žal. úřadu nesprávné. Žal. úřad založil svůj názor na úvaze, že nezletilec nemůže samostatně nabýti dom. příslušnosti. Tato zásada vyplývá nepochybně z ustanovení § 6 uvedeného zák. článku a stížnost ji výslovně uznává. Není-li však podle této zásady nezletilec subjektem samostatného nabytí práva domovského, nýbrž sdílí-li ipso iure příslušnost otcovu, pak jej nelze ani samostatně přikázati podle prvního, nýbrž jedině dle druhého odstavce § 16, poněvadž přikázání není ve své podstatě než určení příslušnosti úředním výrokem na tak dlouho, dokud se nezjistí vlastní příslušnost, takže nemůže-li míti nezletilec vlastní příslušnosti, nemůže býti ani samostatně přikázán.

Namítá-li stížnost, že by nezl. Jan D. byl býval přikázán obci svého zrození, kdyby místo zrození jeho otce nebylo bývalo vypátráno, stačí odpověděti, že obec zrození není jediným z důvodů pro přikázání, nýbrž že zákon stanoví ještě důvody další, k nimž sluší postupně přihlídnouti.